

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak : Egész évre 10 frt., félévre 5 frt. negyedévre 2 frt. 50 kr., egy hétra 1 frt.
Megjelenik mindennap,
 vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő :
Rudnyánszky Gyula.
 Kiadó tulajdonos :
Kutasi Imre.

Szerkesztőség : Nagy-Hatvan-utca 1564. sz. Dr. Dnóczy h. z.
 Kladóhivatal : Nagytemplom-tér, 318. sz. Sz. Nagy Károly ház
 Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Az elnyomottak védője.

Debreczen, aug. 6.

Ratiu doktor tordai ügyvéd és híres bécsi kiránduló ellen, mint általánosan tudva van, a kolozsvári ügyvédi kamarához fegyelmi följelentés tételével abból az indokból, hogy Ratiu ama ténye által, hogy az oláh küldöttséget Bécsbe vezette, fegyelmi vétséget követett el.

Az ügyvédi kamara a fegyelmi eljárást folyamatba téve, Ratiut önigazolásra szólította fel. Erre a felhívásra Ratiu a Tribunalában közzétett hosszabb igazoló irattal felel.

Azt mondja többek között, hogy ő mint ügyvéd egyáltalán nem követett el esküszegést, mert hát ő éppen semmi olyas dolgot nem követett el, a mely akár a fennálló törvényekbe ütköznék, akár az ügyvédi esküben letett fogadalmak megszegését képezhetné.

Ratiu azt állítja, hogy ő a terhére rótt vétségben teljesen ártatlan. Az a ténye, hogy az oláh küldöttséggel Bécsbe rándult, nem képez fegyelmi vétséget, mert ő, mint ügyvéd csak kötelességet teljesített. Ezért még meg kellene őt dicsérnie az ügyvédi kamarának, nem pedig üldözőbe venni.

Azt mondja a híres doktor, hogy az ügyvédi kötelességek közé tartozik egyebek között — az elnyomottak védelme. Tehát: a bécsi kirándulás semmi egyéb, mint az elnyomottak kötelességéről való gondoskodás. Persze, Ratiu szerint az elnyomottak védelmében el lehet menni akár — a hazaárulásig

is, ha az elnyomottak védelme az ügyvédtől ezt kívánja.

A hazát el lehet árulni, még pedig büntetlenül, mihelyt azt az indokot hozhatjuk fel, hogy ezt az — elnyomottak védelmében tesszük. Ratiu szerint az alkotmányt megsérteni és az ügyvédi hűség esküt is meg lehet szegni büntetlenül, mihelyt ráfoghatjuk, hogy mint ügyvéd az — elnyomottak védelmében jártunk el.

De hát kik azok az elnyomottak, a kiknek érdekeit csak ily súlyos beszámítás alá eső ténykedéssel lehet megoltalmazni.

Hát, a Magyarországon élő románok. De hol és mi által vannak e hazában éppen a románok annyira elnyomva, hogy Ratiu és érdektársai részben az ügyvédi hűség eskü megszegéseig és a honárulásig is elmehetnek és még ők követelnek dicséretet önfeláldozásukért? Ezt tessék Ratiu doktornak megmondani.

És arra tessék neki feleletet adni, hogy az állítólag elnyomott oláhok védelmében miért kell egy idegen állam fejéhez fordulni, mikor Magyarország törvényei azért vannak, hogy az elnyomottakat is védjék a jogtalanság és a törvénytelenység ellen.

Tessék mutatni nekünk csak egyetlen szál olyan oláhot, a kinek olyan ügyvédre van szüksége, a ki nem az ország törvényei. hanem egy idegen állam fejétől várhat csak orvoslást a kliensén ejtett jogtalanság ellenében.

Tessék megmutatni nekünk azt az elnyomott oláhot, még pedig élve, a ki Ratiu doktort ügyvédjének fogadta, neki

meghatalmazást adott, és azzal az utasítással látta el, hogy Bécsben kérjen oltalmat az osztrák császártól a magyar állam s törvényei ellen.

Mindaddig, míg ilyen meghatalmazást nem tud fölmutatni, addig a kolozsvári ügyvédi kamara vele, mint ügyvéddel csak úgy bánhatik el, hogy mert ügyvédi esküjét nyíltan megszegte és minden megbízás nélkül járt el Bécsben, — kétségtelenül fegyelmi vétséget követett el s hiszszük is, hogy az ügyvédi kamara nem ül fel a doktor ur „elnyomottak védelme“ című teoriájának s úgy bánik el vele, a hogy az esküszegőkkel szoktak és a hogy a hazaárulók megérdemlik.

Mert magában, Ratiu válaszában lényegében: „az elnyomottak védelme“ kifejezésben is a hazaárulásnak pregnans jele mutatkozik. Magyarországon minden nemzetiség egyenlő jogokat élvez, egyenlő kötelezettségekkel. Sőt a mi belügyi kormányzatunk könnyelműsége miatt az oláhok olyan szabadalmakkal vannak hazánkban felruházva, milyenekkel egy nemzetiség sem: büntetlenül lázithatnak, fenyegetőzhetnek gyujtogatással, rablással, gyilkolással és Deczebál örökének: Dákoromániának újra elfoglalásával.

Nem Lukacsu, nem Ratiu és consortes a bűnösök; ezek rögeszmék rabzolgái. Szapáry Gyula gróf, mint belügyminiszter, követte el azt a levelezhetlen bűnt, hogy engedte ezeket az örülteket ennyire is. Nem szemhunyo elnézés kell ezeknek, de korbács, börtön és bitófa!

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA.

Megjelent előttem az ördög.

Vasárnap délután rendesen otthon szoktam maradni. Enyyniben vagyok arisztokrata. Nem azért, mintha nem szeretném a népet, hanem mert nem szeretem a port, a mit feiver.

Egy ilyen vasárnap délután történt. Egyedül voltam a szobámban kutyámmal. Kék szemű néztem s arra a meggyőződésre jutottam, hogy a dögöm szemében több hűség van, mint sok feleségben.

Mint ebből is látható, feltűnően unatkoztam. Már három hete törtem a fejem valami vigjátéktárgyakon. A szinpadon szeretném magam megismertetni a világgal.

Ekkor is éppen a harmadik felvonás kezdő jelenetének megfogalmazásán rágódtam a fantázia folyton változó papirosán. Gyakran mosolyogtam, ha valami jobb ötletem támadt. — Császár ilyenkor morogni szokott, mert nem szereti a mosolygó embereket. A miben különben igaz lehet.

Egyszerre zörejt hallok s a kályhából füst tödul ki, a mi elég különös — nyár közepén. Odamentünk Császárral. A kutya ugatni kezdett. Pszt . . . pszt! . . . Erre egy hang a kályhából:

— Kérem küldje ki azt a kutyát . . .
 Egy kissé megütököztem, de végre is . . .
 — Kihez van szerencsém?

Erre kilépett kályhából az ördög. Az ördög — mert halandó ember nem jár kályhán keresztül visitbe, ha csak nem tolvaj vagy kéményseprő . . . Végre is — mit tegyek — hatha valami olyan jelenetem lesz vele, — mint p. o. Fausztnak . . . A dolog mindenesetre regényesnek ígérkezett. Csakhogy én fiatal vagyok, Faust pedig öreg volt . . . Talán csak nem akar megvéníteni ilyen korán?!

Annyira konsterválva éreztem magam, hogy hirtelen eszembe jutott: talán csak álmodom . . . Ebben hamar meg is nyugodtam és a felébredés reményében elhatároztam, hogy Mefisztóval — ha nem valami közönséges svindler — udvariassan fogok bánni. Kutyámnak intettem és ő engedelmességgel lévén szoktatva, halkan morogva az asztal alá bujt.

Meghajtottam magam Mefisztó ur előtt, a ki elég különös szemeket vetett felém — és udvariassan székkel kínáltam meg. Nem volt fekete, mint a hogy ábrázolják, sőt ellenkezőleg, szép, fehér bőrű férfi: nőknek igen veszedelmes.

Ő szólanui rám bámult, mit látva én, kijelentettem, hogy rendelkezésére állok. Ha valamelyes földöntuli utazást kíván velem tenni, ugy ezt — ördögi hatalmánál fogva — lehetőleg rövidre szabja, mert este találkám van, a mit nem szeretnék elmulasztani. — Mefisztó ur erre azt

mondta csengő hangon, értelmes magyarsággal, hogy ezuttal nem kíván utazni, sem utaztatni, hanem egy bizonyos dologra nézve többek véleményét szeretné hallani.

Tehát interview?

— Igen — felelte.

— De kérem én nem vagyok miniszter, sőt ellenkezőleg újságíró vagyok s így rossz helyen méltóztatik kereskedni. Ő tagadólag rázta fejét. Elmondta azután, hogy mivel az emberek már maguktól oly rosszak, hogy az ő beavatkozása egészen felesleges, szeretné tudni, mivel foglalkozzék ezután. Az emberek nem szorulnak csábításra. Egymást csábítják, sőt vannak már aszszonyok, a kik az ördögöt is elcsábítják.

Ezen kijelentésekre eszme villant meg agyamban.

— Tugja mit kerem, tessék egy lezigaretta, csapjon fel angyalnak! On az emberiségnek állandó elenzéke. Most, hogy kormányra került — belátom — unatkozik. Elvesztette minden érdekességét. Ha angyal lesz, újra ellenzéke lehet az emberiségnek. És higgye meg, ezen feladata érdekesebb lesz, mert nehezebb.

Mefisztó arca felvillant.

Tetszik neki az eszme — gondolám — s előre örültem a nagy diadalnak, hogy legyőztem az ördögöt.

— Köszönöm ez eszmét, — kezdé beszédét rövid szünet után. Új erőt és kedvet nyertem szavaiból.

— **A Vaskapu szabályozása.** A vaskapu szabályozásáról egyre nyugtalanító hírek érkeznek és ugylátszik, hogy a munkálatok még sem mennek olyan jól, mint ezt a félhivatalos unos untalan állítják, ugyanis a következőket írják: „az 1889., 1890., 1891. és 1892. évekre a Vaskapu szabályozására engedélyezett 2.808.568 forintból az ideai kiadásokra — ugylátszik — nincsen elég fedezet, vagy hogy éppen semmi sincs már, mert az erre az évre ismét külön engedélyezett 1.240.000 frtból már előzőleg kitalalt 400.000 frt is elfogyott s most a kereskedelmi miniszter újabb 400.000 frtnak sürgős kitalálását kéri.

— **Az angol parlamentet** csütörtökön nyitották meg. Mint egy távirat jelenti, az alsóházban Ridley indítványára Peel eddigi elnököt újra megválasztották. Ridley indítványát Gladstone is támogatta. A trónbeszédet hétfőn olvassák fel és az addig tartandó ülésekben a képviselők leteszik az esküt.

— **XIII. Leo pápa az antiszemitizmusról.** A párisi „Figaro” Severine asszonynak, az ismert szocialista íróknak XIII. Leo pápával való beszélgetését közli, melyben a pápa az antiszemitizmust határozottan elítéli. „Krisztus kivétel nélkül az egész emberiségért ontá véré — mondá a pápa, — különösen pedig azokért, kik benne s a kik azért a megváltásra sokkal inkább rászorultak. Az egyháznak feladata, hogy a kegyességet és testvériséget gyakorolja. — Az erőszakoskodás ellenkezik Isten akaratával, tanúival és azzal a méltósággal, melyet betöltök. Valamennyien Ádámól származunk, valamennyink lelke egy anyagból. Mikor még a ghetok léteztek, papjaink bejárták őket, hogy megtudakolják bajukat, hogy megbeszéljék velük bibliai szövegeiket, hogy megtérítsék őket. S mikor a csöcselék a zsidókat föl akarják koncolni, a pápák védelmezték meg őket.” A pápa ezután ugy nyilatkozott, hogy az egyház missziója a gyöngéket oltalmazni és önmagát is védeni. Ma diadalmaskodni akarnak az egyház fölött való és pénzzel akarnak uralkodni a népen, de az egyház és a nép nem fogják ezt tűrni. Az egyház nem akar politikát űzni. Csak a lelkek fölött való uralomra törekszik. A pápa végül megrotta azokat a papokat, a kik az elzász-lothar-

— Óh kérem . . . Nagyon szívesen.
— Csak hogy nem oly értelemben, mint ön gondolja. Szavai meggyőztek arról, hogy misszióm még nem telt be — mint akár kétségbeeséssel gondolom.

A mig vannak emberek, mint p. o. ön is, — a kik örülnének, ha meg hasonlással elpusztulnék, addig nekem küzdeni kell.

Lássa, már azon a ponton voltam, hogy nyugalomba vonuljak, vagy mint ön mondá — s a mi még rosszab: felcsapjak angyalnak. A kikhez addig fordultam, azok mind arról győztek meg, hogy hivatásom betelt. Elhatároztam tehát, hogy egygyel próbát teszek: nyíltan lépek fel és azon az uton keresem fel, a melyről az önök potái azt hitték, hogy az rendes utam. Pedig én már akkor is jántam keltem, amikor a kályha nem is létezett.

Nem is járok sohasem kályhán keresztül, csak mot tettem, hogy rám ismerjen. Ellenkezőleg, nyílt ajtón át lépek az emberekhez és ép úgy járok bérkocsiban, mint omnibuszon, gyalog és fogatokon. Az előtt utcán sétáltam mint sedalon.

Egy szende arcú, szőke asszonynyal találkoztam. Kék szemei, tiszta arcbőre, derült homlokka azt gyanúsították, hogy ez a világ legregegyesebb asszonya, Lehet, hogy az is volt. De csak volt, mert a midőn szemeim pokoli tűzével találkozott és démoni hangal kérdeztem: enyém akarsz e lenni? — ő azt felelte, hogy — igen. — Ha asszonyok ezt hallanák, mosolyognának és tagadnák, pedig évezredek óta nem találkozott egy sem, a ki ellent tudott volna a a férfivaráznak állani.

— Igen, — mert természetfeletti erőket használ.

— Nem. Csak szép vagyok, tetszem és a mi fő: szellemes.

ringiaiknak azt prédikálják, hogy feledjék el hazájukat és kifejezte jóindulatát Franciaország irányában.

A huszárhajlék és környéke.

(Ajánlva dr. Somogyi Zoltánnak.)

Debreczen, aug 6.

Sok tanácskozás után ma-holnap a vásártéren ujonnan épült laktanyában a berendezést is befejezik. Debreczen városa egy újabb épület-halmazzal gazdagodott. Gazdagodott; mert a kaszárnya minden város szemében oly tőke, miből állami adója némi kamatait apránként visszazedegeti. Biztos kilátásban van tehát, hogy a katonatartási nyugót lassanként lerázzuk nyakunkról. Nem is zúgolódunk; hazánk védelmére talpára áll utolsó krajczárunk is. Különös játéka a véletlennek; midőn e sorokat írom, egy hajdu áll előttem, azon fontos jelentést téve: Holnap a kadas-utczai házamnál két óra egy strázsamester beköltözik.

Emeleti lakásom, a miért havonként kerek 30 forintot kaptam, éppen üresen állván, válszom: jöhet! Kérem a hajdut, mit fizet erette a város? Felelet: Egy napra egy kerek krajczárt. Huzom tehát saját saját vesztett tőkémnek egy századrészét; azaz huznám, ha az adóját elengedné a város. No de ne sopánkodjunk, mert avval is az idő és papir haszontalanul telik!

Nemsokára tehát kádenciás trombita-szó meg-megszakítja azon idyllikus csendet, melyet a szomszéd kertek lakói eddig kiválóan élveztek. Nagy bajszu hadfiak élénkitik még nappal is a nyugoti sort. Lódüböngés, nyerítés még itt is, mindinkább meggyőződtem, hogy katona-állam a mi oly szabadnak hirdetett és megirigylet országunk is.

Nyugtalan éjneknek néznek elébe e kertek lakói, mert alig kerülhető ki, hogy a szobaciczus szerelmes pillantásait egy este meg ne kőszönné személyesen a kiszemelt huszárkaplár, kinek egyuttal szíve szándéka tisztább, mint agyonkrétázott fehér keztyűje.

Bizony erősebb őrizetre lesz szükség a nyaraló körül. A hatalmas Caesar mellé jóelőre egy laureata Minkát kell rendelni a német kutyagyeterméről, hol az Alma mater nemcsak kikészített kutyabőr, de eleven canis matert a legjavából liérál.

Kezdem hinni az ördögnek.

— Hissz akkor önnek roppant kalandja lehet! mondám naiv bámulattal.

— Van, de egysem érdekes.

— Az én vágyam csak ott talál kielégítést, a hol ellentársam bukkán. Ha találnék nőt, ki engem annélkül, hogy magyam elrontanám — visszautasítana, összeszidna, óh, akkor én boldog lennék! De így azt kellett gondolnom, hogy hivatásom betelt, már nincs.

Ha nő sikeresen tudna velem küzdeni akkor nyom nélkül elpusztulhatnék, akkor aztán vége a világnak . . . következnék az eldorado, a . . .

De így van ez minden táren. Nemcsak a szerelemben, másban is.

Ön az egyedüli, a ki egy kis életerőt, reményt nyújtott nekem.

— Köszönet érte! — S azzal meghajtotta magát.

— Kérem kedves Mefisztó — nem lenne szíves — ha már ily örömet szerzettem önnek — egy milliót kölcsönözni? önnek hatalmában van talán — s engem — boldoggá tennie vele . . .

Az ördög felkaczagott és hirtelen a kályhába bujva a füst mögöl azt kiáltotta még vissza:

— „Az én célom nem az emberek boldogítása, hanem az emberek boldogtalánítása!” Erre a pokoli impertnenciára szerettem volna ráuszítani a kutyát de már késő volt, az ördög eltűnt.

Már most nem tudom tulcsigázott fantáziámban vagy tényleg, valóságban jelent e meg előttem az ördög?!

ifj, Csathó Aurél.

No de ezen disszonánszokkal telt és vonító soloval végződő nyitány rég elhangzott; lássuk a város építészeti és szépítészeti operáját: a laktanyát.

Élénk emlékezetünkben van még a nemrég kiirtott és soká megsiratott nagyerdei fasor. Simonyi huszárezredes ültette azt és pedig katonás rendben, egy hogy minden tizedik ákáczfát egy sudar jegenye váltotta fel, személyesítvén a tiszteteket.

E szakadozott vonalú kép tárul elénkbe, ha a kottázs-rendszerben épült alkotmányok előtt megállunk. Közepén a tiszt épület; jobbra-balra az elül alacsony két „micsoda“ a legénység részére; ezek két végén az udvar épszögű berendezésül a két istálló áll rendületlenül; persze jóval magasabb ablakkal.

A tiszt és legénység közti különbséget idővel a köz-ákácok égbetörő buzgó versenyében már alig volt észlelhető, sőt emlékszem oly derék ákácra, mely ugyancsak nyomta a kedvezőtlen talajban elmaradt jegenyét.

No e botrány bekövetkezhetőségétől biztosítva vagyunk. Ha idővel ugy isten csodájából megnőne az a pár „micsoda“ egy emeletre, mint a Péterfia-laktanya: akkor érné el a földszint épület magasságát a maga teljességében.

Első pillanatra a két szárny a l a c s o n y f e k v ő ablakaival ékeskedik s nyomott otromba tetejével egy dohányszáritó hodályra emlékeztet.

Belső beosztása éppenséggel megfoghatatlan. Egy mosdóteknőn jut az összes legénység tulajdonképeni lakosztályaiba.

Itt nemcsak a látszat csal, de tényleg maga a sik, melyen az összes épületek állanak, egy méretről a nivón alól esik; a legénység szobái ismét egy fél méterrel lentebb, mint a tiszté. Így a valódi földszint a mostani ablakok középtől számítandó.

Most csak azt kérjük: ki adta a tervet? Ha a város adta, a katonai bizottság bizonyosan átvizsgálta azt és a talaj nivóját meg is állapította. Már akárhogy áll is a dolog, a mi czivis szemünk sehogy sem tud belenyugodni az ablakok alacsony fekvésébe és a polgárság különböző verziókban iparkodik a célzatos hiányok szükségességét kimagyarázni.

Egyik verzió szerint: Ha a hadi szerencse annak a félnek kedvez, mely előbb ott terem a akkor még az öt perc is sok idő. A riadóra tehát ki az ablakon, ki a kénytelen iparkodik kifelé. Hogy is férne annyi ember egyszerre a mosdóteknőn át?

Másik verzió: Ha már a kaszárnyákat egyáltalán nem fűtik, a pinczemeleységben a lakás melegebb; kivált ha a téli ismét visszahordják az elhordott földet egy kevés trágyával vegyítve. Bizony katona-csemetéinkre, kik téli boglyakemenzéhez vannak szokva, ráfér ez a meleg házi rendszer.

A legújabb és leghitelesebb az, mit a s á m s o n i asszony elárult. Ugyanis felsőbb rendeltre, katonai ankét ült össze a katonai hajlék felett határozandó. Ennek folytán még a mult nyáron a „leveles“-ben közkatona-gyűlés volt elrendelve. Meg is jelentek az alföldi puszták fiai mind. Hisz a „leveles“ oly vonzó, de meg a város is az erdőt ajánlotta, mert bizony ma-holnap ekzisztenciánk minden utja az erdőn vezet keresztül; olyan elmaradhatatlan is az a zöld erdő.

E gyűlésen az egyszer ki-ki szavazhatott oly hajlékra, melyet szíve vágya óhajta. A szavazás eredménye az leit, hogy egy harmada a legénységnek levelesre, két harmada csárdára adta a szavazatát.

Ezen megdönthetetlen határozmányhoz képest készült az új hajlék, melynek hosszában egy harmada az udvar felől leveles, két harmada az utca felé csárdaszerű nyomott alakot öltött.

De mit mond erre a főszámvevő ur? — Nem jól van, nem a „Leveles“ helyére épült.

A nagy Széchenyire keresztelt német-utca már most ott végződik, hol a haza legelső nap-számosa pályafutását megkezdte: huszárlaktanyában. „S z é c h e n y i l a k t a n y a“ legyen a Te áldott neved! Áldott, ki jó a nagy magyar nevében!

Gondy Károly.

A katolikus felső leányiskola.

Debreczen, aug. 6.

Tegnapi számunkban csak röviden jeleztük, hogy a katolikus felső leányiskola máris szertem b e r b e n megnyílik. Örömmel veszi e hirt mindenki, a ki csak némileg is érdeklődik városunk kulturális előhaladásáért. Kétszeresen örvendenek bizonyára a kath. szülők, a kik leginkább érezték városunkban ily iskolának nagy, de nagy hiányát. Az iskolaszék pedig, mely a szülők régi vágyát fölöttébb korlátolt anyagi eszközei mellett is véghez teljesíthette: a becsületesen végzett munka édességét méltán érezheti.

Nem szerénytelenség talán, ha a siker örömeiből magunknak is részt veszünk. Hiszen lapunk főnállása óta mindig meleg érdeklődéssel sürgette a kath. felső leányiskola felállítását s csak nemrégiben is több cikket közöltünk e tárgyban.

Most már az ige testet öltött. Az iskolaszék sok gondal, nagy fáradozással összeállított tervezetét a püspökség helyben hagyta, megerősítette; a tanári kar szervezése részben már megvan, csupán egy tanárnői állásra kellett most meghirdetni a pályázatot. A szükséges tanterem, annak berendezése, a tanszerek beszerzése, szóval: az egész felszerelés, — szerető gondja az iskolaszéknek s T á r k á n y i Péter igazgatónak. Így az első (7-ik) osztály már szeptemberben megnyílik, a jövő iskolai évben pedig a második (8-ik) osztály is, — akkor természetesen még egy új tanárnőre lesz szükség. Pár év múlva azután polgári, esetleg elsőrangú felsőbb leányiskolává alakul az intézet, míhelyt t. i. a Svetics-alap rendeltetésének átadható lesz, — a mi most már rövid idő kérdése.

Akkor majd lesz városunkban két felsőbb lánynevelő-intézet, melyek lehetővé teszik, hogy a szülők itthon taníttathassák lányukat az általános mivelttséghez tartozó ösmeretekre, vagy készíthessék elő a mai időben már oly szükséges önálló életpályákra.

Azonban nem akarunk ismétlésekbe esni. Volt alkalmunk többször is rá mutatni, megbizonyítani, hogy a kath. felső leányiskola városunkban nemcsak hasznos, hanem igen-igen szükséges intézet, a melynek messze kiható áldásait a kath. szülők öszszesége lányaik erkölcsös és okos kiképzetésében fogja érezni, a város miveldése pedig minden irányban.

Most csak üdvözljük az új tanintézetet. Kívánjuk, hogy virágozzék, fejlődjék, izmosodjék. Legyen azzá, a mivé lennie kell: a k ö z m i v e l ő d é s éltető, pezsgő, forrongó kohójává; a női erkölcs, a vallásosság, a hazaszeretett fejlesztő, istápoló, gyarapító templomává!

Az iskolaszék ugyszólván semmiből alkotta meg az új iskola első osztályát. Vajjon lehet-e ezt tovább fejleszteni kellő gyorsasággal — mert hisz a ki nem halad, marad! — ugyanazon szerény eszközök birtokában? Alig hinnők. De hiszszük, hinnünk kell, hogy a nemes város, mely minden felekezetheli népiskolára folytonosan áldoz, mely a ref. egyház felsőbb leányiskolájához oly szép segítséggel járult: nem fogja megvonni ösmert áldozatkésztségét ezen új iskolától sem, sőt igen is méltányolja az iskolaszéknek azon készségét, a melylyel az első osztály felállítását szerény eszközei mellett is végrehajtotta.

Üdvözljük az új tanintézetet!

Irodalom, művészet.

* **Révész Bálint** püspök hátrahagyott irodalmi műveinek I. kötete, a: „Halotti imádságok” megjelent. Csiky Lajos ev. ref. theol. akadémiai tanár rendezte nagy gondal s kiváló ügyszeretettel sajtó alá. Nagy érdemeket szerzett a buzgó kiadó e mű sajtó alá rendezésével. E kötet a megboldogultnak köszönéses, bármely halott felett elmondható beszédeit tartalmazza. Van benne három történeti beszéd, melyeket József nádor gyásztisztesség-telén, 1848-ban és az 1849-iki iskolai év megnyitásokkor mondott el. A becses kötetet „Előfóhások és megáldások a halotti imádságokhoz” zárják be. Ajánljuk a jeles s kiváló szakértelemmel rendezett munkát, mely 6—7 kötetet teend, a lelkesek figyelmébe.

* **Opera előkészítő** és ének-művészeti iskolám felállítására céljából beutaztam nagyobb vá-

rosainkat és próba énekekre hívtam fel a széphanagu tehetségeket.

Ez a jó ötletem, hogy én keressem fel a tehetségeket a vidéken, nem pedig ők engem Budapesten, teljesen igazolva lett. Május, június, július hónapok második felében meglátogattam Arad, Temesvár, Kolozsvár, Nagyvárad, Debreczen, Szeged, Kecskemét, Kassa és Miskolc városokat.

Összesen 60 nő és 14 férfi jelentkezett volt. Ezek közül Debreczenben három nő, egy férfi, rendelkezik képzésre méltó énekhanggal.

Voltak kíváncsiak, akik a próba-éneket kedvtelésből látogatták meg. Olyanok, akik felhasználták a próba-éneket egy bécsi konseratóriumba való belépés előzményeül és biztosításául.

Opera előkészítő iskolámba csak kevés számú növendék vetetik fel. S ha Debreczen, példáját követi több város, t. i. hogy kilátásba helyezik a város részéről a 300 frt évi tandíjnak három éven át való kifizetését, lehetővé fog válni, hogy iskolám prosperáljon a legigénytelenebb határok között, egyelőre mint a g á n i s k o l a, jövőre mint nyilvános opera-előkészítő énekművészeti iskola.

Számtalan szép hangú és zeneileg is képzett tehetség enyészik el, ha nem találunk pártfogó városokra.

Illetékes helyen tettem lépéseket az iránt, hogy a négy legkiválóbb hangú tehetségnek iskolámban való kiképzését anyagilag támogassák.

Közben járásom sikertelen maradt. Vissza utasítottam. Csak a vidéki városok támogatása fog eredményre vezetni, mert ott a hol kopogtattam, visszautasításra nem találtam.

Ezek egyelőre az eredmények, a melyekkel beszámolok. Nincs több növendékem tiznél, mindegyik dicsőségére válhatik szülőföldjének, pártfogójának és az övéinek.

Ajánlom őket szülővárosuk pártfogásába és a sajtó szíves gyámoltásába.

Opera-előkészítő énekművészeti magániskolánkat szeptember hó 1-ére Budapesten szervezem. A nyerező tanerőket közvetlen az év kezdete előtt közölni fogom.

Ódry Lehel.

* **Előfizetési felhívás!** Ismeretlen név alatt talán, de nem egészen ismeretlenül lépek a mélyen tisztelt közönség elé kötetemmel, mely ifjkorom első zengéit tartalmazza. Nem a tulhajtott ambitio, mely átka szokott lenni fiatal poétáknak, sem a feltűnni vágyás, hírnévhajhászás ösztönzött engem erre, hanem egyedül és kizárólag azon egy cél, hogy jó barátaimnak és ismerőseimnek emléket adjak. S mi becsesebb emléket lenne rájuk nézve, mint égő ifju szívemnek első szent érzelméi, ideális eszmekörben élő lelkemnek első gondolatai? Legyenek ezen érzelmek csak félig-meddig kiforrottak, legyenek ezen gondolatok kezdetlegesek: azoknak, a kik engem ismernek, akik engem szeretnek, kedvesek lesznek, mert én élek bennök!

Eddig még igen kevés produktummal léptem a nyilvánosság elé. — Egynehány alkalmi költeményem, mint a „Kossuth csillaga”. „A honvédsírnál”, „Gabelsberger emlékére”, melyek ünnepélyes alkalommal szavaltattak s egynehány apró szerelmi dalom, melyek részint a „Debreczen”-ben, részint a „Debreczeni Hirlap”-ban jelentek meg — ismereteseke csupán. S minthogy ezekkel ha elismerést nem is, de buzdító szavakat mindenesetre nyertem, hinnem kell, hogy kötetem, melybe műveim legjavát válogattam össze, szintén lesz némi hatással azokra, a kik a kor tulzó anyagisága mellett, mely immár hatalmas árrá nőtte ki magát, melegebben is tudnak érezni, magasztosabban is gondolkozni.

Ez ösztönzött jelenleg költeményeimnek ily — talán korai — kiadására, midőn is azoknak, kik céloim érdekében fáradoznak s annak elősegítéséhez járulnak, előre is köszönetet mondva — maradtam Debreczenben őszinte tisztelettel: Révi Nándor.

Különlék.

* **Kortés herczegnő.** A most lefolyt angolországi választások alatt a newtowntewarti választókerületben a következő nem mindennapi eset történt: A választás napján, délután négy órakor a két képviselőjelölt: Hamilton lord és Donherly tanár egyenlő számú szavazatot kapott.

Az egész kerületben mindenki leszavazott már, két embert kivéve, a kik betegségük miatt nem mehettek szavazni. Mikor a lord kortesei meghallották, hogy még két szavazó hátra van, rögtön kocsit után néztek, hogy őket a szavazás színhelyére vigyék. Csakhogy az egész kerületben egyetlen kocsit sem lehetett kapni, mert valamennyi le volt foglalva. A lord kortesei ekkor a közellevő Barancourtba futottak, Abercorn herczeg kastélyába, kocsit kérni. De a kocsikat és lovakat már onnét is elvitték más kortesek. Ekkor a herczegnőnek mentő gondolata támadt. A kocsiszínből kihuzatta a meghalt Albercorn herczeg diszfogatát a melyben egykor a herczeg mint Irország alkirálya, Dublinban bevonulását tartotta. A herczegnő azután a földekről két igáslóvat hozatott, befogatta az ezüst diszszerszámba s azután, minthogy a férfiak mind a választásnál voltak, maga ült fel a bakra, a két beteg szavazóhoz hajtott, a kiket azután el is vitt a választás színhelyére. Hamilton lordot ezzel a két szavazattöbbséggel csakugyan megválasztották.

* **Japán reklám.** A mikádó alattvalói ügyesen tanultak az európaiaktól és néha tul is tesznek rajtuk. Így egy könyvkiaadó intézet a következő hirdetést bocsátotta ki: „Házunk a következő előnyöket nyújtja: 1. Az árak oly alacsonyok, mint a lutri betétei. 2. A könyvek oly elegánsak, mint a dalcsarnokbeli fiatal hölgyek. 3. A nyomás tiszta, mint a kristály. 4. A papír vastag, mint az elefánt bőre. 5. A vevőkkel oly udvariasan bánunk, mint egy gőzhajózási társulat, mely tul akar tenni a konkurrensain. 6. Több könyvünk van, mint a mennyi a leggazdagabb könyvtárban található. 7. A távolabb eső helyekre a szétküldést ágyulövés gyorsaságával végezzük. 8. Küldeményeinket gondosan csomagoljuk, mintha a szerető feleség a távol időző férjének küldené. 9. Az összes hibákat, mint a milyenek lustaság és szórakozottság, gyorsan kigyógyítjuk az oly fiatal embereknél, kik gyakran járnak üzletünkbe; az emberi társadalom hasznos tagjává formáljuk őket. 10. Ezenkívül annyi előnyt nyújtunk, hogy az emberi nyelv tökéletlen azoknak megfelelő felsorolására.

* **Részeg képviselők.** A washingtoni képviselőházban mult pénteken rendkívül vad jelenet folyt le, midőn Wheeler alabamai képviselő Watson georgiai képviselőnek nemrég megjelent könyvéből egy részt felolvasott, melyben az utóbbi kijelenti, „hogy a jelenlegi kongresszusban részeg képviselők támolyognak a folyosókön és részeg szónokok beszélnek a legfontosabb ügyekről.” — E rész felolvasását fűtyty és püsszegés követte. Azonban Wheeler mindvégig megóvta hidegvérét. Kijelentette, hogy mindaz, a mi ebben a könyvben áll, elejétől végig igaz és kész állítását bármely bíróság előtt hebizonyítani. Az elnök rendreutasítását nem lehetett hallani a nagy láрма miatt.

* **Hadjárat a férjek ellen.** Egy berlini helyi tudósító borzalmas dolgokat beszél el egy titkos női szövetségről, mely két év előtt alakult a német metropolisban s már mintegy kétszáz előkelő nőtagja van. A szövetség célja felügyelni a férjek fölött, nehogy ezek tévutra lépjenek, vagy ha már félreléptek, ismét a helyes utra tereljék őket. A hölgyek — bármely hihetetlenül hangzik is — magán-detektiv iroda mintájára szervezkedtek és igazi kémkedési rendszert folytatnak megfigyelik a férfiak: szokásait, álruhában eljárnak oly vendéglőkbe, hol pinczérnők szolgálnak ki, sőt volt eset rá, hogy egy nő szabónak adva ki magát, szobát bérelt az Alvenslebenstrassen, hogy a szomszédos szoba ajtajába furt lyukon gyanuba fogott férjet megfigyelhdsse. Ha aztán egy férjet tetten érnek a saját bíróságuk szerint idézik. Ha nem jelen meg in contumaciam itélik el. A büntetések különbözők. Enyhítő körülményeket a bájós itélőszék nem vesz tekintetbe. A büntetés lehet pénzbírság, fenyegetés válopörrel, sőt testi fenytés is melyet a nők maguk hajtanak végre. Vajjon a titkos szövetség ért-e el eredményt intézkedéseivel arról a berlini lapok, melyek e hirt először közölték nem nyujtanak felvilágosítást.

* **A senki gyereke.** A Szombathely fele menő vonat egyik kupéjában szépen felcziczomázott bébére akadt a kocsivezető. Az ingecskejéhez levél volt varrva. A czeruzával elhánty betűk közönséges bűnről beszéltek: „A ki megtalálja ezt a szegény kis fiut, nevelje fel, legyen jó szível hozzá, meghálálja majd az édes anyja, a ki gazdag családból való, de épen azért kellett el-

hajítani a tulajdon gyermekét." Ha bűnös az olyan szegény, nyomorult asszony, a ki kiteszi a gyermekét, mert a szive nem bírja el a kint, hogy éhenhalni lássa; mennyivel hitványabb ez az uri dáma, a ki talán tisztességben fog élni ezentúl is, pedig jobban megérdemli a börtönt, mint akármelyik a sok közül, a kit a nyomor vitt az elbukásra.

Tanügy.

— A debreczeni ev. ref. főgymnázium igazgatósága következő tudnivalókat teszi közzé: Minthogy a debreczeni ev. ref. főgymnázium 1891/2 tanévről szóló értesítője kinyomatása nagyon elkészt, ez uton kívánom a közelebről érdekelteket némely legszükségesebb tudni valókról értesíteni, u. m. Párhuzamos osztályok az I, II, III, IV, osztályokban lesznek, az V, VI-ik, VII, és VIII. osztályokba nem, és így ez utóbbiakban 60, legfeljebb 65 tanulónál több fel nem vétetik. Nem protestáns vallású tanulók csak szeptember hó 5-étől fogva felvehetőek véglegesen az V—VIII. osztályokba. Ideiglenesen lakásra sem régi, sem újonnan jött tanuló a főiskolai szobákba be nem költözhetik, míg kérvényén a bentlakásra felvevő végzést hátratul meg nem kapja. A kik f. évi augusztus 15-ig kérvényüket be nem adják, a tandíjkedvezmény, tápintézet hely és bentlakásáért, ezeket, beleértve a 70 forintos tápintézet helyét is, csak úgy nyerhetik meg, ha a kitűzött időről el nem készt folyamodók helyüket el nem foglalják.

Az iskolai tartozások befizetésére, a tápintézet díjakra nézve épen nem, a tandíjakra nézve is csak nagyon fontos okból és nagyon rövid időre, határozott napig adatik haladék.

Géza ur esete.

Az iránt valamennyien tisztába voltunk, hogy Géza valóságos mintaférj, csak hogy a rosznyelvűek azt tartották róla, hogy csak amolyan „érték nélküli minta" és ha Géza csakugyan az erény és igazság útjain halad, az csupán a vele született lustaságból történik.

De bár hogy is álljon a dolog, Géza kedves, kis, de erélyes felesége annyira bizott férje hűségében, hogy elzónázott a fürdőbe; férjét pedig a legjobb barátjának családjának oltalmába és figyelmébe ajánlotta.

Meg kell azonban jegyezni, hogy Géza ur két nagyreményű fiatalember nagybátyja, kik titokban megesküdtek arra, hogy Gézának oly gyakran példának elébük állított erényét megejtik. Így tehát nem csodálkoztunk azon, hogy Géza ur néhány nap óta igen jó társaságban majdnem naponta jelent meg az orfeumban, hol tisztán akademikus érdeklődést tanúsított a fel-lépő énekes hölgyek mélyen kivágott és rövid ruhái iránt.

Itt ismét konstatálnunk kell, hogy tegnapelőtt Géza két fiatal rokona igen beható tárgyalásokat folytattak az egyik énekesnővel, mely tanácskozásoknak tárgya — a számos tekintetből ítélve, melyeket az énekesnő Géza ur asztala felé vetett — tisztán az ártatlan Géza lehetett. A két fiatal rokon az este feltűnő vig hangulatban volt és úgy néztek nagybácsijukat, mint a kigyó, mely egy gyanutlan madárra veti sóvár tekintetét, mielőtt a kis madarat felfalja.

Ezek után már csak konstatálni kell, hogy mi történt tegnapelőtt az „orfeumban."

Epen, mikor Géza ur elmerengve hallgatja a népszerű dalt: „I bin die harbe Mirzli!", valaki megüti a vállát és így szólítja meg:

— Jó estét, Géza!

Géza hűledeve látja, hogy előtte áll az énekesnő, ki még az előbb ott fenn a pódiumon hallatta nem épen gyönyörű hangját. A leány azonban nem tágit, és halkan szemrehányásokat tesz neki, hogy miért haragszik, hogy miért nem látogatja meg, — hisz ő (a leány) nem vétett neki semmit.

Géza ereiben meghűlt a vér. Iszonyodva gondolt arra, hogy mellette ül a két rokona, kik rögtön el fogják mesélni a jelenet felesége barátjának, ennek pedig nem lesz sietősebb dolga, — mint a feleségét erről a hallatlan esetről értesíteni.

De Géza magához tér és reszkető hanggal

a kis énekesnőre támad, hogy talán megbolondult. Ő még nem látta soha életében, hogy bizonyára tévedés van a dologban, vagy talán más uri emberrel téveszti őt össze.

De ez nem használ semmit. A közönség figyelmé az ő asztala felé koncentrálódik, mikor ott a hangulat folyton hangosabb lesz és Géza érzi, hogy az ő eddig féltékenyen őrzött erénykoszoruja meg lett tépázva.

Felsőhajta öcsseihez szól:

— Jertek fiuk! Jaj, csak a feleségem ne tudna meg a dologból semmit.

Midőn Géza szorongó szívvél később hazament, eszébe jutott, hogy védekezésének úgy sem hisz már senkisé, és mivel haszontalan öcssei megígérték, hogy nem szólnak a dologról semmit, sőt még a jó izlését is dicsérték, ekkor belátta Géza, hogy az ember nem ura saját akaratának és visszament az orfeumba, hol igen jól mulatott azzal a hölgygyel.

Valóságos szerencse, hogy Géza felesége férjének erényéről annyira meg van győződve, hogy nyugodtan elolvashatja e sorokat, a nélkül, hogy arra kellene gondolnia, hogy férje erénye veszélyben forgott.

NAPI HIREK.

Határidő naptár.

Nagy sétatáncverseny vasárnap és ünnepnapokon d. u. 6 órákor a Margit-fürdőben.

Múzeum a kollegiumban a közönség számára nyitva van vasárnaponként 10-től 12-ig délelőtt.

Anyakönyvtár a kollegiumban a közönségnek nyitva pénteken 11-től 12-ig.

Nyilvános olvasóterem a kollegiumban, aug. 1-ig zárva.

A kir. itélő tábla hivatalos órái d. e. 8—12-ig, ó. n. 2—5 óráig. — Az igtató, kiadó hivatal és az irattér nyitva d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnap és ünnepnap d. e. 10—11 óra közt.

Aug. 6. Hangverseny a debreczeni színház nyugdíjalapja javára a Margit-fürdőben.

Aug. 7. A dohánygyári munkás-betegség-egylet mulatsága az erdei Vigadóban.

Aug. 7. A debreczeni városi és hajdumegyei tüzoltó szövetség közgyűlése d. u. 4 órákor P.-L. a d. á. n. y. ban.

Aug. 15. Építő iparosok faúru beszerzési szövetkezetének alakó közgyűlése.

Aug. 23. Egyházkerületi közgyűlés kezdete.

Szeptember 11. A debreczeni munkás dalgyűlésűlet zászlófelavatási ünnepélye a Margit-fürdőben

— **Egyházak.** Holnap vasárnap a református templomokban a következő lelkészek tartanak istenítiszteleteket: a nagytemplomban: **Mindszenti Imre**, a kistemplomban: **Elek István**, az ispotálytemplomban: **Kovács Lajos** theologus, a czepléd-utcza új templomban **Dicsőfi József** lelkész. A róm. kath. templomban reggel 7, 8, 9 és 11 órákor énekes szent misék tartatnak, délután három órákor pedig litánia lesz. Az ág. hitv. evang. egyház vasárnapi isteni tisztelétén egyházi-beszédet tart **Materny Imre** evang. papjelölt.

— **Ügyvédi kamara.** A debreczeni ügyvédi kamara dr. Weiszberger Géza ügyvédet, Szolnok székhelyllyel a kamara lajstromába folytatólag felvette.

— **Törökök Debreczenben.** A magyarok konstantinápolyi kirándulásának viszonzásául — mintegy 100 tagu török társaság érkezik Budapestre szeptember 3-án. A társaság a török fővárosból, csatlakozással Ssalonikiból külön vonaton jó Budapestre. Miután a debreczeni tüzoltó egylet kiküldöttei azon ígéretét bírják Konstantinápolyban szerzett ismerőseiknek, hogy ezek, Magyarországra való utazásuk alkalmával Debreczenbe is ellátogatnak, — nagyon valószínű, hogy jövő hónapban városunkban is üdvözölhetjük török testvéreinket.

— **Színészeink M.-Szigeten.** A M.-Szigeten megjelenő „Máramaros" című hetilaplóból vesszük át, ott működő színtársulatunk előadásairól szóló referátát; közöljük azt minden kommentár nélkül. A referáda szól a következőleg: „Kedves vendégeink a debreczeni színtársulat tagjai megérkeztek. Leszka y András olyan társulatot hozott, a melyik ritkítja párját az országban. Sziget értelmes közönsége azon a pár előadáson is, mely eddig tartatott, kiváló

szellemi élvezetben részesült. A társulat f. hó 1-én este „A cigánybáró" előadásával mutatta be magát. Rónaszéki (gr. Carnero), Püspöki (Zsupán K.), Sólom (Barinkai) és Hunyadi a férfiak közül, Egri Stefánia (Saffi), Rónaszékiné (Czipra) és Fejes Lidi (Arzénna) a nők közül emelkedtek ki. — A többi játszó is törekedett, tudást, s odaadó buzgalma mutatott. — A huszár toborzó s azzal kapcsolatos Rákóczi-nóta bebizonyította, hogy a társulatnak kitűnő táncosnői, erős karmestere, jól vezetett és kelő hangyaggal rendelkező segédnépe van. A közönség tartózkodva fogadta a társulatot. A bérlet is lassan megy előre. Mindennek megvan a maga természetes oka, **Kömléy** társulatának itten történt megfordulása után, de másként lesz a dolog csak Leszkai tartson ki. Nyisson olyan bérletet is, hogy maga a bérlet válogassa ki a darabokat, melyekbe akar elmenni. Várja türelemmel és bizalommal, míg a fürdőző közönség és a lelkes diákság megérkezik majd jobb világ lesz itt. Örömmel haljuk azt is, hogy jóra való lelkes ifjak elindulni és bérletet gyűjteni készülnek. F. hó 2-án szeredán Sardou hírneves színműve „Thermidor" adatott. Már nagyobb és érdeklődőbb közönség előtt. Az előadók legymást felülmulva jeleskedtek a darabban.

— **Debreczen ismertetése a külföldön.** A bécsi és würzburgi Woere Leo-féle cs. és kir. könyvkiadó cég, melynek híres vállalata az uti könyvek kiadása, legközelebb Debreczen város ismertetését tartalmazó könyvvel fogja gazdagítani az eddig megjelent uti könyvek sorozatát. A németül, sok ezer példányban megjelenő könyv megírásával, a kiadó cég lapunk szerkesztőjét: **Katona Imrét** bizta meg. A könyv két ivnyi terjedelemben, képekkel tarkítva, még az idén fog megjelenni.

— **A katonazenekar bucsuja.** Tegnap este zajos zenehangok verték föl az utcák csendjét. Mindenki kíváncsian vonult ki az utcára, hogy a csengő-bongó katonazenekar játszotta indulókat meghallgassa. Senki sem tudta eleinte, hogy mily alkalom szólaltatta meg a katonazenekart, és miért járják be az egész várost, válogatott zenedarabokat játszva. Sem ő Felsőge születésnapja, sem katonai ünnep. A zenekar derék karnagyja: **Czapek Péter** árulta el azt a titkot, melyről annál is inkább kedves örömmel vezzünk tudomást, mivel a katonaság és polgárság között olyan mintaszerű volt az egyetértés mindig, a minőt keresni kellett. A katonaság, hogy ragaszkodását és szeretetét Debreczen városa lakossága iránt ez uton is kifejezhesse, a város közönségének tegnap este két óra hosszáig tartott szennádott adott. Házi ezredünk, a cs. és kir. 39. gyalogezred ugyanis, holnap, vasárnap hajnalban utazik el a nagy gyakorlatokra, Belényes vidékére. Miután hat hétig távol lesz az ezred és vele a zenekar, bucsuzóul, végigvonult utóbbi az utcákon és a városuháza előtt megállva, több zenedarabot játszott. Részünkről őszintén kívánjuk azt, hogy a viszontlátáskor egyetértésünk erősbövide nyilatkozzék.

— **A „Magyarországi könyvnyomdászok és betűöntők egylete"-nek debreczeni kerülete,** f. évi augusztus hó 14-én d. e. 10 órákor, az egylet helyiségében (Fő tér, Simonffy háza) tartja rendes félévi közgyűlését, melynek tárgyai: 1. Elnöki megnyitó beszéd. 2. Jegyzőkönyv felolvasása és hitelesítése. 3. Pénztárnok félévi jelentése. 4. Az egylet fenállásának husz éves története, irta és felolvassa **Horovitz** Zsigmond egyleti jegyző. 5. Könyvtárnok félévi jelentése. 6. Jegyző jelentése a választmány féléves működéséről. 7. Számvizsgáló bizottság jelentése. 8. Netáni indítványok.

— **Gyermekgyilkos anya.** **Ober-Uzsora** s **Mari**, hécei illetőségű cselédeleány, ápolónő volt Nagyváradon, a „Bihar megyei közkórház"-ban. Ugy, mint annak az országosan hírhedt kórháznak egész ügykezelése, ez a cseléd leány is könyvnyelmu volt és szégyenbe esett. Törvénytelen gyermekét folyó év márczius havában Debreczenbe adta dajkaságba, később aztán elvitte magához Nagyváradra, mert vadházaságban élt **Gyarmati Sándorral**, a bihar-megyei közkörház egyik elbocsátott ápolójával. A

Könnyelműség ismét erőt vett a leányon és elhagyta Gyarmatit. A gyermek, ki már 14 hónapos volt, terhére kezdett lenni; kereset nélkül volt a gyermeket nem volt képes táplálni. Elhatározta, hogy gyermekét megöli. Több estén kiment a Körös partjára, hogy bűnbán fogamzott szándékát kivigye, de a lelkiismeret intő szava visszatartotta szándéka kivételétől. Végre ez év május havában, egy vasárnap estén, kendőbe burkolta a kis leányt és az alvó gyermeket a Körös hullámaiba dobta. Másnap kifogta egy halász a gyermek holttestét és mint ismeretlen hullát, eltemették. Az egész városban beszéltek erről az esetről és a tigrisszívű anya, hogy a gyanút elhárítsa magáról, maga ment kérdezősködni a halászhoz, hogy milyen módon lelte meg a gyermeket és hogy csakugyan meghalt-e. — **Uzsorás** Mari végre Bősörményben kapott helyet; ismét cselédnek állott. Gyarmati oda is utána ment és mert a leány nem akart vele együtt élni, Gyarmati többek előtt boszúból úgy nyilatkozott, hogy a leány valószínűleg előlte a gyermekét. A leány ezen megjéjdt és megszökött gazdájától. A bősörményi csendőrség ártirt a helybeli rendőrhatalomhoz, hogy föltalálás esetén fogja a szökött cselédet és kíséretesre vissza Bősörménybe. Végül Mihály (69. sz.) rendőr tegnap délután a leányt a személyleírás után fölismerte a II. kerületi rendőrkapitánysághoz, hol bűnös tettét bevallotta. A leányt a rendőrség átkísérte a királyi ügyészséghez.

— **A kolozsvári kirándulás** melyet a helybeli kereskedő ifjak egyesülete f. aug. hó 20 és 21-én rendez, városunkra élénk érdeklődést keltett. Azon szíves nyilatkozatok, melyek eddig elé a kolozsvári keresk. ifjak egyesületéből s annak nevében az egy. elnök Dr. Haller Károlytól érkeztek a keresk. ifjak egyletéhez, mind megannyi bizonyítékul szolgálnak arra, hogy a kirándulás jól fog sikerülni. A lapunkban már közölt program egyik főpontját képezi az ifjusági dalárda által rendezendő hangverseny a kolozsvári mentők és a keresk. kóroda javára. Az egyleti dalárda ez alkalomra összeállított műsora: Király Hymnus Rácz Károly zenekara kíséretével, „Tihanyi Echo — Csak titokban” népdal, — „Bárd” — Rákóczy induló zene kísérettel. A kirándulásban résztvevők száma már eddig is jelentékeny és tudatjuk, hogy nem egyleti tagok is résztvehetnek és igen szívesen fogadjatnak. Ezáltal mind azoknak kik Erdélyt meglátogatni óhajtják, kedvező alkalom nyílik erre. A vasúti díj oda és vissza II. osztályon 13 frt 60 kr. III. osztályon 10 frt. Különös figyelem lesz fordítva arra, hogy az utazás kényelme biztosított. Ugy az egyleti tagok, mint az ezek körén kívül állók, kik ez igazán kellemesnek ígérkező kirándulásban részt venni óhajtanak jól teszik, ha e szándékukat mielőbb Leidenfrost Ármán, Droppa Emil és Bornyás József urak kereskedésében, vagy az egyesület helyiségében jelentkeznek. Az egylet mulatság-rendező bizottsága úgy az egyleti tagokat, mint általában a kirándulásban részt venni akarókat ez uton felhívja, hogy a kirándulás sikere érdekében holnap vasárnap délután három órákor az egyesület helyiségében (főpiac Csanakház, volt Tisza biz. épület tartandó értekezleten megjelenni szíveskedjenek.

— **Uj Baross-kép.** A debreczeni kereskedelmi és iparkamara ülésterme számára leszandékozik festetni bold. Baross Gábor, volt kereskedelmi miniszter arcképét. Több neves hazai arcképfestő ajánlkozott a kép elkészítésére, többek között Zilzer Antal festőművész, ki a budapesti kereskedelmi és iparkamara díszterme számára a Baross-képet természetesen utána festette. A kamara valószínűleg Zilzert fogja megbízni a kép elkészítésével és mi hiszszük, hogy ez a kép díszére fog válni a kamara üléstermének.

— **Távlovaglás Berlin és Bécs között.** Az osztrák-magyar és német (porosz) katonatisztek távlovaglásában, Bécs és Berlin között, 123 osztrák-magyar tiszt 133 lóval jelentkezett részvé-

telre. Berlinben ellenben 143 tiszt 151 lóval való részvételre jelentkezett. A debreczeni ismerősök közül részt vesznek e távlovaglásban: Orthy István főhadnagy a 12. ulánus-ezredben és Baselli Adolf báró, a 15-ik huszárezred századosa.

— **Rendőri vizsgálatok.** A rendőrkapitányságok a mai nap folyamán a város összes kávéház-, vendéglő-, pálinka- és szódavizgyártó helyiségeit megvizsgálta

— **A debreczeni iparos ifjuság önképzőegylete,** f. 1892. évi augusztus hó 21-ik napján, délután 3 órákor, saját helyiségében alapszabály módosító rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egylet tagjait ez uton is meghívja az elnökség.

— **Lopott!** Özv. Márton Lázárné s-lakosnő bemászott az ablakon át a szomszédja szobájába s onnan egy rozoga régi módi szekrény ajtajának felfeszítésével — egy kenyéret elloptott. Lopott, tehát tolvaj. Az igazságszolgáltatás karja kérelhetlenül le fog rá sújtani, mert a lopás betöréssel párosult. Szegény özvegy asszony, Mártonné, a kinek a négy kis gyermekén kívül semmije sincs; de azért, míg egészséges volt, eltartotta gyermekeit is, magát is, szegényen ugyan, de tisztességesen. Beteg lett, heteken keresztül nyomta az ágyat, melyből a párnák, dunna, egymásután vándoroltak el. Elment más is, hiszen élni kellett s a kicsiny gyermekeket nem lehetett éhezni hagyni. Eljött a nagy munkaidő s az özvegy még mindig kórágyon feküdt, lehetetlen volt dolgoznia. Nem kerestt semmit. Mi természetesebb, mint hogy beállított bérelt kis szobájába a rettegett pánczélos ember: a szükség, a nyomoruság és éhség. Nem tudott kicsiny gyermekeinek enni adni, hiába nyújtogatták azok felé sovány, kiszáradt kezecskéiket. — Felvászorgott ágyából, kiült a kapuba s a betegségtől kiaszott, reszkető sovány kezeit kinyújtotta az arra járók előtt alamizsnáért. Szászor tette ezt és szászor huzta vissza üresen. Hiába, szép virág a könnyőreletesség, de nem terem meg minden földben, minden szivben. Visszavonszolta beteg testét a szobába, gyermekeihez, hol midőn meglátta éhségtől elgyötört, lesóványodott piczinyeit, hallotta azoknak sirását, kenyerért könyörgő, rimánkodó hangjait, szíve összeszorult. Kiegyenesedett a beteg test, a könyek árjától csillogó szemekben haljóslatu fény jelent meg. A piczinyek féltékeny húzódtak egy sarokba. A gyilkosság és öngyilkosság eszméje villant fel egy pillanatra a beteg agyban, hogy megszabadítsa magát és gyermekeit a nyomortól. De csak egy pillanatig, mert a másikkban már szívére ölelte a reszkető piczinyeket s imbolyogva a betegségtől, éhségtől, — vagy talán a szegénytől — odahagyta a szobát... Tízser is újra kezdte, míg át bírt mászni a gyermekeknek is alacsony kerítésen a szomszéd telekre. Oriási küzdelmébe került, míg beteg testét átvonszolta a nyitott ablakon, hogy kenyeret lopjon. És lopott. Jól tartotta a kicsikéket, maga egy falatot sem evett a lopottból, — megcsókolta őket, azután kiült a kapuba és a legelső arra menőnek megmondta, hogy lopott, hogy hívjanak rendőrt. A törvény rátette kezét a szerencsétlenre, pedig a káros nemhogy panaszt emelt volna, de másik kenyeret is adott. A törvény holt betűi hat havi börtönt irnak elő büntetéképp s a bíró, ha szíve vérzik is, kénytelen így itélni.

— **Erdőőri szakvizsgák.** A földmívelésügyi magyar királyi miniszter tudatta Debreczen város hatóságával, hogy az erdőőri szakvizsgák f. évi október hó 24-én és a következő napokon fognak megtartatni a megyeházán. A kik vizsgázni szándékoznak, hiteles bizonyítványaikkal fölszerelt folyamodványaikat a debreczeni királyi erdőfelügyelőséghez nyújtsák be.

— **Borzasztó halál.** A nagyszalontai járáshoz tartozó Illye községben nagy szerencsétlenség történt. Egy Bécsi Mihály nevű békési illetőségű béres a kazal tetején állott és adogatta le a kékvetet a cséplőgépre. Hirtelen megcsuszott és oly szerencsétlenül esett le a kazalról, hogy éppen a cséplőgép dobjába került, mely testét egy pillanat alatt izzé-porrá roncította. Rögtön szörnyet halt. Megállították a gépet, melynek minden alkatrésze vértől csepegett és csak nagy ügygyel-bajjal voltak képesek a holttestet kivenni melyet a hatósági vizsgálat megejtése után eltemettek.

— **Tenyézméneink itthon.** A városi tanács elhatározta, hogy a tenyészméneket a Hortobágy-

ról, miután a fedeztetési évad már elmúlt és a legelő különben is nagyon megkopott, — sürgősen behajtatja a város területén belül helyeztetni el. — Az ökörcsorda létszáma pedig annyira megcsökkent, hogy most már egy gulyában legel és a juhtartó gazdák tájékozás végett arról értesítették, hogy a juhlegelőt képező Nyirőlapos is szabaddá tétetett az ökörcsorda részére legelés végett.

— **A „Debreczeni Vadásztársaság”** f. év augusztus 7-én délután 4 órákor a gazdasági tanintézet III. számú szobájában választmányi ülést tart, melyre az elnökség a választmány tagjait ezuton is meghívja.

— **A párnatolvaj.** Védres Istvánné, kinek tolvajlásairól már megemlékeztünk, megrögzött zsvány, kinek éppen abban telik kedve, hogy ágy- és ruhaneműket lopjon. Az I. kerületi rendőrkapitánysághoz egész bucsut járnak a kárvalottak, kiknek összes kárjaikat már négyszáz forintot meghaladó összegre teszik. Védresné ékövetkeztesen egyformán követte el mindenütt a tolvajlást: kiütötte az utcára szolgáló lakások ablakait és egy hosszú póznával kihalászta az ágyneműeket. A rendőrség mindazokat, kik Védresnétől ruha-, vagy ágyneműt vásároltak, arra figyelmezteti, hogy saját érdekükben mielőbb jelentkezzenek az I. ker. kapitányságnál.

Ipar és kereskedelem.

— **Dijengedmény.** A magyar királyi államvasutak igazgatósága a cs. és kir. szab. déli vas-pálya társaság igazgatóságával egyetértően elhatározta, hogy a Debreczenből Braziliába rendelt, Fiume állomásra szállított liszt után, 100 kg-ként 27 kr leengedést tesz a díj-szabászerű tételekből, mely engedményt visszatérítés utján visszik kereszttül a vasúti igazgatóságok.

Az engedmények a következő különleges feltételek teljesítése mellett adatnak meg:

1. A szállítási díj kocsis és fuvarlevélkért legalább 10.000 kg. súlyért fizetendő.

2. A lisztküldeményeknek Fiumében hor-dókba történt átrakása után az „Adria” vagy „Llyod” hajóval valamely brazíliai kikötőbe kell elhajóztatniok.

3. Az elhajózásnak a Fiuméba történt vasúti szállítás után legkésőbb 3 hónap alatt meg kell történnie.

4. A fuvarleveleken a felek részéről utirány előírás nem engedtetik meg.

5. A m. kir. államvasutak fenntartják maguknak azon jogot, hogy a lisztküldeményeknek tényleg Braziliába való elhajózását az azonos-ság tekintetében is saját hatáskörükben ellenőrizék s erre nézve a szükségesnek mutakozó intézkedéseket fogantositják.

Az engedmény-összeg folyósításához szükségesek, a Fiuméba történt vasúti szállítást igazoló s valamely malomra mint feladóra szóló eredeti feladási vevények és fuvarlevelek.

Ugyanazon malomra mint újbóli feladóra szóló s az „Adria” vagy „Llyod” által kiállított s a Braziliába való szállítást igazoló eredeti con- nossementek.

Ezen okmányok legkésőbb 3 hóval a kedvezmény lejártá után benyújtandók a debreczeni állomásfőnökség utján a Máv. igazgatóságához.

— **A műbor.** Az állami italmérsi jövedékre vonatkozó törvény módosítását czélzó új-törvény cikk már közzé lett téve és most Wekerle pénzügyminiszter e törvény végrehajtására illetőleg a bor és sör-italadó, a hus és cukorfogyasztási adó, valamint a szeszitalmérés adónak a jövő évre leendő biztosítása iranti munkálatok megkezdése tárgyában utasításképpen kiadott tegnap 51026. sz. a. egy terjedelmes, 48 szakaszból álló körrendeletet, melyből az alábbiakban eközöljük a mesterséges borokra vonatkozó részt:

Mesterséges boroknak — mint a melyek szintén adóztatás alá esnek tekinthetők: 1. A borhoz hasonló oly termelvények melyek nem szőlőnedvből, hanem különféle anyagokból (viz, szesz, gliczerin, cukor, borkő, ocuanthaether stb.) állítatnak elő. 2. bortartalmu termelvények, melyek a természetes bor-mustnak vagy bornak mesterséges szaporítása utján vagy pedig szőlőtörkölyből vagy borseprőből viznek, cukornak, gliczerinnek s más ha-

sonló oly anyagoknak vegyítése által állítatnak elő, melyek az előállított folyadéknak a bor ízét kölcsönözik.

A törvény 2. §-a és a törvény kiegészítő részét képező árszabás szerint, a mesterséges bor a természetes borral egy adótétel alá esvén, nyílt községekben és a zárt városokba való bevitelnél a mesterséges bor megadózása a rendes eljárás szerint történik.

Azok a felek, kik nyílt községekben mesterséges borok termelésével foglalkoznak, jövődéki ellenőrzés alatt állanak s ez ellenőrzés gyakorolhatása végett a termelést bejelenteni tartoznak.

Nyílt községekben a mesterséges bor akkor jelentendő be, mikor a kész termény a borkészlet megőrzésére szolgáló tartályokba öntetik át.

Ha a mesterséges bor a zárt város területén állítatik elő, a bejelentés és az ellenőrzés körüli eljárás az alábbi szakaszokban szabályozatik.

A mesterséges bor után az adót az fizeti, a ki a mesterséges borokat előállítja.

Az adórövidítés esetén fizetendő adót és pénzbüntetést azonban, ha a vállalkozó nem maga vezeti az üzletet, a vállalkozó feltétlen kezessége mellett az üzletvezető tartozik fizetni.

A ki zárt városban a mesterséges bort előállítja, köteles e törvény életbelépte (1893. jan. 1.) előtt 4 héttel, azután pedig legkésőbb 4 héttel az üzlet megnyitása előtt a pénzügyigazgatóságnak két példányban benyújtani.

1. az üzlettelep alaprajzát és leírását;
2. az üzlettelepen készletben levő szőlőcsefere, bormust, borseprő, bor és mesterséges borok jegyzékét;
3. az üzlettelepen levő műszközök, szerek és tartályok jegyzékét;
4. a műszaki eljárás (termelési eljárás) leírását;
5. az üzletvezető megnevezését.

A megjelölt iratok olvashatólag irandók és sem megváltoztatott, sem áthuzott, sem kivakart részeket ne tartalmazzanak, mert ellenkező esetben visszaadandók.

— A magyar kir. meteorológiai intézet időjelzése augusztus 6-án:

(Távirati tudósítás. Ér. 3 óra 40 p.)

V = változás nem várható; y = később borulás; c h = zivatarok.

REGÉNY CSARNOK.

A végzet.

— Regény. —

Írta: Francisco de Renzis.

32.
Feltörte a ládikó pecsétjeit sorba, egyiket a másik után, elmetszette a zsinókat, s egy kíváncsi pillantást vetett a láda fenekére, mely mintegy meggyőződni akarva, hogy nincsenek benne csodálatos állatok s mérges kigyók elrejtőzve.

Egy régi kalap doboz volt benne, mely éppen nem látszott titokteljesnek vagy regényesnek. Tartalma egy pár tárgyból állott, olyan napi használatra valókból, melyeket egy felmerült kéz minden válogatás nélkül dobált egymásra s ezek között egy ezüst zsebóra volt, a régiségtől megfeketülve a hogy egy ásatásnál talált pénz kinézni szokott.

Venturelli nem vizsgálta, s tovább kutatott a ládikóban, mintha csakugyan kincset keresne, míg aztán egy tárgyra szegeződött pillantása. Ez egy nyereg pisztoly volt, mely acélczirádákkal s elefánt csonttal volt díszítve, dús gazdagon zománcozva, s jóllehet rozsdás volt, a lámpa fényénél mégis ragyogott s csillogott. Becses fegyver volt, mely bizonyára egy másikkal egy párt képezett.

A fiatal tiszt hirtelen gyermekkorára emlékezett. Eszébe jutott, hogy ő, mint kis gyermek, e pisztolyt a másik, hozzátartozó pisztollyal látta. S nem is csalódott. A fegyver egy kis ezüst lap volt illesztve, melybe e szavak voltak véve:

Catanzaro városa
Venturelli Eugenio-nak
vitésége jutalmául.

Fortunato tovább kutatott a ládikóban, hogy

e pisztoly pártját is megtalálja; de nem lelte. Sokáig gondolkodott rajta, hová lehetett; hirtelen halálsápadt lett: a második pisztolyt atyja bizonyára arra használta fel, hogy boldogtalan tetteit elkövesse! Bizonyára a hatóságnál helyezték el, az öngyilkosság bizonyítéka gyanánt.

Egy fegyverismerő természetes kíváncsiságával huzta fel Fortunato a fegyver kakasát, a gyutacs még ott volt a csőben; a pisztoly meg volt töltve.

Iszonyodva fordítá el a pisztolyról tekintetét s gyorsan oldalt tévé; azután újra kutatott valami tárgy után, mely kevésbé ijesztően, ne oly közvetlenül emlékeztesse atyja halálára. Keveset talált. Egy néhány hadügyi tartalmu munkálatot, melyek egybe voltak kötve egy csomó levelet s jegyzeteket, melyek egybe voltak kötve s legalul női kéz által írt leveleket.

Az egyes naplóleveleket, költemény történeteket a fiu a legkiváncsibb tekintettel olvasta el. Egyre növekedőbb kíváncsisága, egy mindég vágyódóbb óhaj ösztönzö arra, hogy e feljegyzéseket s leveleket oldalról oldalra, sorról sorra elolvassa, mintha e nagy, kioltott szerelem őt érdekelné. Ugy olvasott minden sort, mintha a tragodia, melyet e levelekből megtudott ő előtte játszódni látna.

7 óra volt reggel, s Venturelli még mindég íróasztala mellett ült a feltalált emlékek olvasásába merülve.

Ha e pillanatban a tükörbe nézhetet volna, úgy nem ismert volna magát. Arcza meghoszszabodottnak látszott, arczsontjai izmainak szokatlan összehúzódása folytán előreállottak, s beesett, csaknem öveges szemében sötét tűz lángolt.

(Folyt. köv.)

Idegenek névsora.

Bika szálloda.

Dr. Hass ügyvéd Bpest, — Mezővölgy Nyitra, — Mayer Ferencz kereskedő Bécs, — Ditrichstein kereskedő Bécs, — Farschner kereskedő Bpest, — Geitner kereskedő Bpest, — Reich kereskedő Bpest, — Heller Bpest, —

Angol királyi szálloda.
Végh János Csanád, — Benkovits Samu Bpest, — Flegár János és neje Pécs — Stern Alajos Verpelét, — Tatar Gusztáv P. Ladány, — Szoboszlai János Ujfehértó —

Fehér ló szálloda.

Hirschman József tisztartó Margitta, — Kiss K. kereskedő N. Váradi, — Grósz Károly utazó Bpest, — Link Rikhard utazó Freundthal, —

Egy szepességi család
(izr.) hajlandó cserébe venni egy tanuló-leánykát. Ajánlatok czimzendők **Littmann Teréz Késmárk.**

Valódi francia és angol
szerszámok,
minden iparágához s minden darab mellett
jótállás.

Épület vasalások és kátrány tető lemezek.
Rudvas, lemezek, vastartányok, legfinomabb öntött aczélok és fémek.

Gazdasági, kerti.
HÁZI ÉS KONYHAFELSZERELÉSEK.
Kerti lóczák és vasbutorok, árnyékszék closettek és vízvezetési kagylók.
Agyag és vaskályhák, konyhák.
Tizedes és egyensúly mérlegek
legjobb minőségben.
Peronospora szőlőpenészgomba fecskendőgépek
legjobb rendszer (részletfizetésre is).
Tűz és betörés elleni
Pénzszekrények,
kiszakított és ajtó-acélfredőnyök.
Legolcsóbb beszerzési forrás.
(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYULA
előbb TÓTH LAJOS és Társa
vasnagykereskedés Debreczen, városházában.

Női ruhaszövetek, gyapju Voile-ok.
MOSÓ VOILE-ok, BATIST, ZEPHIR, ATLAS-SATIN,
Vásznak. Kész fehérneműek.
SZÖNYEGEK, FÜGGÖNYÖK,
ágy- és asztalterítők,
SZABÓ LAJOS FIAI czégnél.

Leszállított áruk az egész idény alatt.

Építési árlejtés.

A debreczeni kereskedő társulat épületénél tornaterem és udvari kerítés fal felépítéséhez szükségelt

kőmives munkákra

— jó kiegyezett téglához hozzáadással együtt — árlejtés hirdettetik.

Tervek és költségvetések Gerster és Rössler műépítészeti irodájukban megtekinthetők.

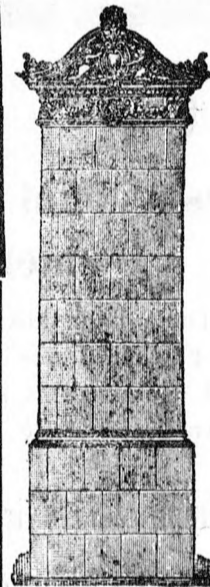
Ajánlatok e hó 10-ik napja déli 12 órájáig: a társulati elnökséghez adandók be; a munka azonnal megkezdendő.

Birtok bérbeadás.

A balmaz-ujvárosi határban kiskorú Semsey László uradalmához tartozó ugy nevezett „Hiresháti“-puszta 1893. jan. 1-től 8 évre alhaszonbérbe kiadó; értekezhetni e tárgyban Debreczenben (Batthány-utca 2553. sz.) alólirottal.

Pusztay Sándor.

Az Eperjesi-Népbank kályhagyára

ajánlja kitünő minőségű és szépségű gyártmányait fehér színes és majolika kályhákban valamint díszes kandalókban, melyek ez iparágban első rangot foglalnak el, és úgy a magyar iparegyesület valamint a nagymélt. magyar kir. kereskedelmi miniszter ur által is ki lettek tüntetve.

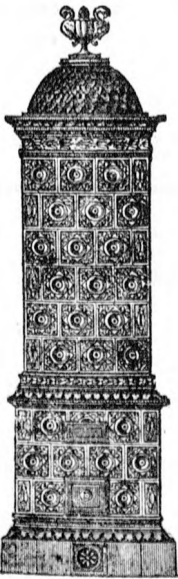
Jutányos árak mellett a legsolidabb és legpontosabb kivitel biztosítottik. — Takarékos kályhák felállítására a legjutányosabb árak mellett eszközöltetik.

Mintakönyv és árjegyzék kívánatra bérmentve.
Főraktár: Eperjesen (Sárosmegye.)
Képviselőnk: Kovács Gyula ur Debreczenben
Eperjesi Népbank kályhagyára.

Krakói cserépkályhák RAKTÁRA

és képviselete.

RAKTÁR HELYSÉGEK: nagytemplom-tér 1581. Komlóssy-ház és magos-utca 92. sz. saját ház.

Van szerencsém a n. é. közönséget értesíteni, hogy a hírneves eddig Kaszanyitzky Endre urnál volt

Krakói cserépkályhák képviseletével Debreczen és vidéke részére Nánássy Lajos vaskereskedő urat (Nagytemplom-tér 1581.) biztam meg, úgy nálla ezen kályhákból Debreczenben

egy raktárt állítottam fel és rendelkezésére legjobb krakói kályha-állítótat bocsájtottam.

Szükség esetén kérem ő hozzá fordulni.

Teljes tisztelettel

Linkesch S. özv. és Podraczky
Eperjesen.

Csöndes-féle

tan- és nevelő intézet
SOPRONBAN.

A gimnázium, real- és elemi iskolák növendékei részére. Lelkiismeretes tanítás, gondos nevelés. Prospektust és minden felvilágosítást szívesen ad,

az igazgatóság.

GYENES LAJOS

női divat és rövidárú raktára
Debreczen, főter, városház-épület.

Ajánlja **JUTANYOS ARAK** mellett:

**Női ruhaszöveteket,
Gyászkeleméket.**

Gyapju Voile de Laineket,
SZALAG, CSIPKE és egyéb RUHADISZKEKET.
Batist, Atlasz-satin, Cachemir-satin, Ajour
Toile, mosókeleméket,

Napernyőket.

Jó szabású fűzőket, Diszkötényeket,
CSIPKE FÜGGÖNYÖKET,
D. M. C. kötő és himző pamutokat,
Hauschild kötő pamutokat,

Rövidárúkat,

Czérna és selyem keztyűket,

NŐI FERFI és GYERMEK HARISNYÁKAT,

FERFI FEHERNEMŰEKET és NYAKKENDŐKET,

SIRKOSZORUK,

Mintákat kívánatra bérmentve küldök.

Női ruhák elkészíttetését saját szövegetimből elvállalom.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetkezési intézet.

„KEGYELET”

Piacz kereskedelmi palota a megyeház
mellett.

Van szerencsém a n. é. közönségnek becses tudomására hozni
hogy volt társam Fischer János urnak az üzletből történt kilépése
folytán intézetemet egészen más alapelvekre fektettem és azt a leg-
szébb s a mai kornak megfelelő berendezésekkel szereltem fel az
árakat pedig

majdnem felárnnyira szállítottam le,

miről is a n. é. közönség meggyőződést szereshet.

Temetések rendezését helyben és vidéken, hullaszállítást bár-
mely irányban a

legjutányosabban elvállalok

és azt a legnagyobb pontossággal teljesítek.

Legfőbb törekvésem leend

pontos, gyors, és lelkiösmeretes kiszolgálásom, hogy a n. é. közön-
ségnek bizalmát megnyerjem melylyel vissza élni nem fogok soha.

Kérve a nagyérdemű közönség becses támogatását és párfogá-
sát és biztosítom a legjutányosabb kiszolgálásról

teljes tisztelettel

Kernáts Gyula.

Ércz és művirág koszoruk, szalag és feliratok minden kivitelben.

Fa és bársonnyal bevont koporsók leszállított áron.

Ércz koporsók gyári árban árjegyzék szerint.

Férfi Chiffon ingek

a hirneves SCHROLL-féle Chiffonból,
1 frt 90, 2 frt 20, 2 frt 60.

Gallérok, kézelők, nyakkendők.

Harisnyák, keztyűk.

Napernyők.

ESERNYŐK.

Kész mosó gyermekruhácskák.

BRASSÓI POSZTÓK,

Tricot, Peruvien és Doskin

SZABÓ LAJOS FIAI

czégnél.

Kaszanyitzky Endre

előbb KUHINKA ISTVÁN K.

DEBRECZENBEN,

ajánlja pontos kiszolgálát és
a legolcsóbb árakban elsőren-
dű gyártmányokból követke-
ző idény cikkeit, u. m. sza-
badalmazott femzárral teljesen
légmentes

BEFÖZŐ-
és

CZUKROS ÜVEGEK

egyedüli raktárát, melyeket jóságuk foly-
tán a legjobban ajánlhatom; ugyszintén
mindenféle fehér és zöld, közönséges be-
főző- és ugorkás üvegeket, továbbá fagy-
lalt készítő gépek, fagyalt szelenczék,
hidegkávé készletek, hűtő jégszekrények,
legjobbnak bizonyult szódavizgépék, non
plus ultra kávéfőzőgépék, kerti lámpák,
mozdó asztalok, mozdó készletek, a leg-
jobbnak elismert Berndorfi alpacca és
china ezüst evőeszközök és dísz tárgyak
jótállás mellett, Utazók részére legcélsze-
rűbb gyorsfőzők, kézi- és utazó tükrök,
zebpoharak.

Vidéktmegrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ertesítés.

Van szerencsém t. vevőimnek szives
tudomására hozni, hogy üzletem f. évi
július hó 24-től kezdve, szeptember hó 18 ik
napjáig

vasár és ünnep napokon

zárva marad,

szombaton azonban este fél 9 óráig nyitva
van.

Magamat továbbá jó indulatába ajánlva,
maradtam

teljes tisztelettel

Debreczen, 1892-ik év július havában.

Neidlinger G.